

tworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559) oraz zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 276) zarządza się co następuje:

§ 1. Ograniczenia przywozu z zagranicy i wywozu zagranicę, przewidziane w §§ 1 i 12 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 20 stycznia 1925 r. o trybie postępowania przy przywozie i wywozie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 98), rozciąga się również na kodeinę i jej sole.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 2 tygodnie od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

73.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 30 stycznia 1932 r.

w sprawie ustanowienia właściwości terytorjalnej okręgowych urzędów górniczych, podległych Wyższemu Urzędowi Górniczemu w Warszawie.

Na podstawie art. 189 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o prawie górniczym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654) zarządzam co następuje:

§ 1. Obwód Wyższego Urzędu Górniczego w Warszawie, określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 września 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 545), dzieli się na następujące trzy okręgi:

Okrąg I, obejmujący obszar miasta stołecznego Warszawy i województw: poznańskiego, pomorskiego, warszawskiego, łódzkiego, białostockiego, wileńskiego, nowogrodzkiego, poleskiego, wołyńskiego i lubelskiego oraz obszar województwa kieleckiego oprócz powiatów: zawierciańskiego, będzińskiego, olkuskiego i miechowskiego.

Okrąg II, obejmujący następujące części województwa kieleckiego: z powiatu będzińskiego obszar miast: Czeladzi i Sosnowca i gmin: Grodziec, Bobrowniki, Ożarówce, Łagisza i Wojkowice Kościelne oraz część obszaru miasta Będzina, położoną na zachód i północ od rzeki Przemszy, dalej obszar powiatu zawierciańskiego.

Okrąg III, obejmujący następujące części województwa kieleckiego: z powiatu będzińskiego obszar miasta Dąbrowy Górniczej i gmin: Niwka, Olkusko-Siewierska, Zagórze i Łosień oraz część obszaru miasta Będzina, położoną na wschód i południe od rzeki Przemszy, dalej obszar powiatów: olkuskiego i miechowskiego.

§ 2. Części obszaru miasta Sosnowca, wchodzące w skład nadań na węgiel kamienny Maurycy Nr. 56 i Jerzy Nr. 57, przeciętych granicą między miastem Sosnowcem a gminą Niwką, część obszaru miasta Sosnowca, wchodząca w skład nadania na węgiel kamienny Franciszek Nr. 136, przeciętego granicą między gminami Zagórze i Niwka, a miastem Sosnowcem, część obszaru miasta Sosnowca, wchodząca w skład nadania na węgiel kamienny Ostatek Nr. 132 P, przeciętego granicą między miastem Będzinem, a miastem Sosnowcem, części obszaru miasta Będzina, leżące na zachód i na północ od rzeki Przemszy, wchodzące w skład nadań na węgiel kamienny Innocenty Nr. 213, Aurora Nr. 834 i Pod Będzinem Nr. 176, przeciętych rzeką Przemszą, wreszcie część obszaru gminy Wojkowice Kościelne, wchodząca w skład nadania na węgiel kamienny Piekło Nr. 646, przeciętego granicą między gminą Olkusko-Siewierską, a gminą Wojkowice Kościelne, włącza się do okręgu III.

Części obszaru gminy Zagórze, wchodzące w skład nadań na węgiel kamienny Witalis Nr. 135, Wincenty Nr. 96, Konstantynów Nr. 97 i Śródula Nr. 140, przeciętych granicą między gminą Zagórze, a miastem Sosnowcem, oraz części obszaru miasta Będzina, leżące na wschód od rzeki Przemszy, wchodzące w skład nadania na węgiel kamienny Gzichów Nr. 212, przeciętego rzeką Przemszą, włącza się do okręgu II.

§ 3. Władzą górniczą I-ej instancji dla okręgu I jest Okręgowy Urząd Górniczy w Radomiu, dla okręgu II — Okręgowy Urząd Górniczy Sosnowiecki z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, dla okręgu III wreszcie — Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski, również z siedzibą w Dąbrowie Górniczej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1932 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 565).

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

74.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 stycznia 1932 r.

o rozmieszczeniu sądów grodzkich w powiecie opoczyńskim w okręgu sądu okręgowego w Radomiu.

Na podstawie art. 270 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 12, poz. 93) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się sąd grodzki w Żarnowie.

§ 2. Gminy: Machory, Niewierszyn, Owczary, Radonia, Topolice i Wielka Wola włącza się do okręgu sądu grodzkiego w Opocznie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

75.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 lutego 1932 r.

w sprawie przesunięcia na rok 1932 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie ustępu drugiego art. 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 58, poz. 411) zarządzam co następuje:

§ 1. Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 58, poz. 411) — przesuwają się na rok podatkowy 1932 z dnia 1 marca do dnia 1 maja 1932 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

76.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 lutego 1932 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 5, 6 i 53 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564) wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 13 ustęp 2 skreśla się słowa: „może zezwolić na odważenie, zapakowanie”, a w ich miejsce wstawia się słowa: „zezwoi na prośbę przedsiębiorcy na odważenie, pakowanie”.

2) W § 15:

a) dodaje się po słowach: „złoży odpowiednie wzory wyrobów” — słowa: „oraz wynik urzędowego badania tych wyrobów”;

b) skreśla się końcowe słowa: „ich na koszt wytwórcy”, a w ich miejsce wstawia się słowo:

wa: „zawartości cukru; jeżeli przytem wynik badania będzie się różnił co do zawartości cukru w wyrobach nie więcej niż o 1% od zawartości, ustalonej w złożonych wzorach tych wyrobów, koszt badania poniesie Skarb Państwa, w przeciwnym razie koszt badania próbki obciąża przedsiębiorcę”.

3) W § 21 dodaje się następujący drugi ustęp: „Izba Skarbowa po sprawdzeniu wykazu i załączników asygnuje przedsiębiorcy przypadający do zwrotu podatek”.

4) Paragraf 22 otrzymuje następujące brzmienie:

„1) Przedsiębiorcy, który wywiózł z kraju wyroby cukrowe z zachowaniem przepisów niniejszego rozporządzenia, służy, zamiast zwrotu podatku spożywczego od cukru, prawo nabycia cukru w cukrowni lub wolnym składzie bez opłaty podatku spożywczego, w ilości odpowiadającej wadze cukru, od którego przysługuje mu zwrot podatku.

2) W tym celu powinien przedsiębiorca wnieść podanie do właściwej izby skarbowej, za pośrednictwem inspektora kontroli skarbowej pełniącego nadzór nad przedsiębiorstwem, podając ilość i rodzaj wywiezionych wyrobów oraz zawartość w nich cukru, od którego przysługuje zwrot podatku, oraz cukrownię w której zamierza nabyć cukier bez opłaty podatku; do podania należy dołączyć dowód wywozu wyrobów zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska i ewentualnie wynik urzędowej analizy próbki wyrobów.

3) Izba skarbowa udziela zezwolenia, zawiadamiając równocześnie o tem kontrolę skarbową przy cukrowni, lub wolnym składzie, w których ma być nabyty cukier zwolniony od podatku, oraz inspektora kontroli skarbowej, pełniącego nadzór nad przedsiębiorstwem, które otrzymuje zezwolenie, celem odnotowania w księdze wysyłek”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

77.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 lutego 1932 r.

o uzupełnieniu i zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1929 r. o ustaleniu trybu i sposobu konwersji listów zastawnych b. rosyjskich banków ziemskich: Kijowskiego, Moskiewskiego, Petersbursko-Tulskiego i Połtawskiego oraz obligacji b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Na podstawie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia b. rosyjskich osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) zarządzam co następuje: